
K & W: EEN MUZIKALE FENIX

Het gebouw voor Kunsten en Wetenschappen, dat dit jaar de omslag van ons *Maandblad* siert, beleeft op 28 februari 1991 een glorieuze heropening. Na de brand van bijna drie jaar geleden verheft het zich als een muzikale fenix uit zijn as.

Dat is voor veel Utrechters een gebeurtenis die hen niet onberoerd laat, omdat „K & W”, behalve een markante plek in de stad, ook een plaatsje in hun hart heeft. De herinneringen aan K & W die hieronder zijn opgenomen, spreken wat dat betreft duidelijke taal. De geleidelijke striptease van balken, buizen en zeilen die we de afgelopen maanden hebben waargenomen,

schappij voor Nijverheid trok op één zondag in 1847 zelfs 2000 bezoekers. Ook Koning Willem III kwam een kijkje nemen en kocht heel wat aan. In 1853, bij het historische April-bewegingsbezoek, werd de Koning en zijn gezelschap hier een diner aangeboden. Muzikaal zijn het vooral de namen van Clara Schumann en Johannes Brahms die als bespelers van het K & W-podium in de herinnering bleven. Verbouwingen, financiële perikelen en opmerkelijke gebeurtenissen - bijvoorbeeld de Dada-avond in 1923 waarover Cor Schilp zo mooi kon vertellen - wisselden elkaar af.

Een beeld uit de jaren vijftig: het Gebouw van K & W als een monument van rust op een vrijwel verkeersvrije Mariaplaats.

heeft misschien ook nieuwsgierigheid gewekt naar de geschiedenis van het gebouw. Daarom volgt hier een notitie, die vooral steunt op het boekje *Utrecht als Muziekcentrum* dat bij gelegenheid van de opening van het Muziekcentrum Vredenburg in 1979 verscheen.

Op zaterdag 20 maart 1847 werd de concertzaal van het nieuwe Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen geopend met een indrukwekkend muzikaal programma dat „des avonds te zeven ure” aanving. Behalve een muzikaal dorado werd het direct ook een middelpunt van andere artistieke en wetenschappelijke activiteiten. Het PUG kon er terecht, het „Nut”, Kunstliefde, het Historisch Genootschap, de Stadstekenschool en het *Collegium Musicum Ultrajectinum*, het oudste - nog steeds bestaande, maar van functie veranderde - muziekgezelschap in de stad. Het gebouw maakte ook furore als expositie-ruimte. De Maat-

In 1974 was het gebouw voor de Gemeente onrendabel geworden en moesten de laatste vier werknemers naar huis worden gestuurd. Datzelfde jaar, op 19 december a.s. zeventien jaar geleden, werd het verkocht aan het Conservatorium. De fatale brand van 12 maart 1988 ligt ieder nog vers in het geheugen. Een wezenskenmerk van K & W is altijd zijn democratisch karakter geweest. Er zullen maar weinig Utrechters zijn die er niet om een of andere reden binnen zijn geweest. De Koning en de Koninginnen kwamen er, maar het gebouw werd ook benut door de „Stadschool voor de arbeidende klasse”. En door alles wat daar tussenin zit.

De Utrechtse fenix die dit jaar uit zijn as herrijst is dus niet zo'n elitaire vogel. Een bescheiden bloemlezing van Utrechtse memoires, hieronder opgenomen, bevestigt die stelling.

v. S.